

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ MAGISTERSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložila studentka: Mgr. Alena Kvítková

Název práce: Český a slovenský mediální obraz rozdělení Československa

Vedoucí: PhDr. Petr Šafařík

1. OBSAH A CÍL PRÁCE

Magisterská práce si klade za cíl analyzovat mediální reprezentaci rozdělení Československa na přelomu let 1992/1993, jak ji vytvářely tři české a tři slovenské deníky. Opírá se zejména o teorie a koncepty nastolování mediální agendy (agenda-setting), zejména o koncept mediálních rámců, a používá metodu kvantitativní obsahové analýzy.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ:

Magisterská práce Aleny Kvítkové obsahuje všechny náležitosti předepsané pro daný typ kvalifikační práce. Opírá se o relevantní odbornou literaturu; diplomantka si velmi dobře osvojila jak pojednání historiografická, tak ta z oboru mediálních studií. Přínosné je i to, že studentka šest zkoumaných deníků představuje také co do jejich vlastnictví, typu, politické orientace a výše nákladu (s. 38–42). Pozitivem je také to, že k těmto aspektům studentka následně přihlíží při interpretaci svých zjištění. V práci nacházím jen velice drobné slabiny, kupříkladu když místy autorka pro obecné pojmenování mediálních rámců používá spojení „tematické rámce“ – toto sousloví je ale již „významově obsazeno“ tím, že mediolog Shanto Iyengar rozlišil mediální rámce na tematické a epizodické. Ve větě „Zde se nepotvrzuje teorie, že by v důsledku větší nespokojenosti Slováků ve státě slovenské noviny pohlížely na rozdělení výrazně shovívavěji“ by místo slova „teorie“ měl být výraz „hypotéza“ (s. 86).

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Formální a jazyková stránka pojednání má velice dobrou úroveň, platí to i o způsobu odkazování a zápisu bibliografických údajů. Dvě části seznamu zdrojů by bývalo bylo vhodnější jinak pojmenovat, a sice „Odborná literatura“ a „Prameny“. Drobným nedostatkem je i to, že A. Kvítková do seznamu příloh řadí i grafy a tabulky, které umístila do hlavního textu (s. 101–102), přitom skutečnou přílohu má „jen“ jednu (s. 103–106). Chtělo by to tedy pro první skupinu jiné pojmenování seznamu a na přílohu ve vlastním smyslu toho slova by bývalo bylo dobré z textu výslovně odkázat (tato tabulka přibližující autorčino rozdělení zkoumaných článků podle interpretačních rámců je velmi důležitá).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Diplomantka provedla velice zdařilou empirickou analýzu a dobře ji zasadila do relevantních historických a politologických poznatků. Objem zkoumaných pramenů vybrala adekvátně. Pochvalu si zaslouží také velmi dobrá kompozice a srozumitelnost výkladu.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

K obhajobě navrhuji, aby Alena Kvítková objasnila, jak dospěla právě k osmi typům rámování daného tématu a čím si vysvětluje, že „české i slovenské noviny preferovaly stejné rámce“ (s. 87).

6. DOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

Magisterskou práci Aleny Kvítkové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení známkou A.

Datum: 06. 9. 2020

Podpis: Petr Šafařík